

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120391818
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120391818.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom 811 07 Bratislava - mestská časť Staré mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom XXX XX O. - N. W. Q. Q. XX, proti žalovanému: V. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX O., P. XX/XX, zastúpeného JUDr. Petrom Vachanom, advokát, so sídlom XXX XX G., V. Q. XXXX/X, o zaplatenie sumy 3.708,23 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6Csp/60/2020-95 zo dňa 14. januára 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní listín predložených žalobcom dospel k záveru, že žalovaná pohľadávka bola na žalobcu postúpená v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Z. z. č. 483/2001 Z. z. zákona o bankách (ďalej v texte len „zákon o bankách“) a teda s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka neplatne. Dal do pozornosti ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré upravuje osobitný postup pri postúpení pohľadávky inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Podľa daného ustanovenia sú zákonnými podmienkami pre takéto postúpenie: 1. existencia splatnej pohľadávky, 2. písomná výzva banky dlžníkovi a následne 3. dlžníkové omeškanie so splnením trvajúce nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Súd prvej inštancie poukazuje na to, že síce v danom prípade bola v čase postúpenia pohľadávka voči žalovanému splatná a s jej zaplatením bol žalovaný nepochybne v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní, avšak žalobca netvrdil a ani nepreukázal, že by B., a.s. písomne vyhotovila a následne zaslala, resp. inak dala do dispozície žalovaného (iba v takomto prípade by výzva plnila svoj účel), výzvu podľa prvej vety ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca preukázal, že B., a.s. poslala v roku 2017 žalovanému jednak upomienku ohľadne omeškania sa s platením splátok úveru, ktorá súčasne žalovaného upozorňovala na možnosť žiadať predčasné splatenie úveru a jednak oznámenie o predčasnom splatení úveru. Upozornenie na zosplatenie a oznámenie o zosplatení však nemožno považovať za písomnú výzvu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko ide o úkony vykonané z dôvodu zákonnej úpravy vyplývajúcej z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný dňa 11.08.2016 uzavrel s B., a.s. zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. 009269411090816. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebného úveru na splatenie spotrebiteľských úverov vo výške a mene úveru 4.350,- eur. Nárok uplatnený žalobou posúdil

súd prvej inštancie ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Z listinných dôkazov vyplynulo, že vrátenie úveru bolo dohodnuté v 34 splátkach vo výške 162,16 eur, s tým, že splatnosť prvej anuitnej splátky bola dohodnutá dňa 20.09.2016 a splatnosť poslednej anuitnej splátky (konečná splatnosť úveru) bola dohodnutá na 20.06.2019. V tzv. základných podmienkach zmluvy, a to v ich odseku 4 je uvedené, že termín splatnosti istiny a úroku je totožný s dátumom splatnosti mesačnej anuitnej splátky, ktorá pozostáva zo splátky istiny a úroku. Termín splatnosti mesačnej anuitnej splátky (t.j. istiny a úroku) je ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dátumom splatnosti prvej anuitnej splátky uvedenej v bode č. 1 tohto článku. V základných podmienkach zmluvy, a to v ich odseku 5 písm. b) je uvedené, že v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s Obchodnými podmienkami (ktoré podľa čl. III. ods. 6 zmluvy tvoria jej neoddeliteľnú súčasť) vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s Obchodnými podmienkami, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenie vyzvaný. Z avíz o zadaní platieb na č. I. 17 p.v. 18, 18 p. v. spisu vyplýva, že B., a.s. v deň uzavretia predmetnej zmluvy poukázala žalovanému úver v celkovej výške 4350,- eur. V deň uzavretia zmluvy B., a.s. taktiež urobila avízo o platbe sumy 87,- eur v prospech účtu tejto banky, keď z bodu 3 a 7 základných podmienok zmluvy možno dedukovať, že išlo o poplatok za poskytnutie úveru. Z listiny na č. I. 35 mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný z dohodnutých mesačných splátok vo výške 162,16 eur zaplatil prvých päť týchto splátok, t.j. išlo o splátky splatné 20.09.2016, 20.10.2016, 20.11.2016, 20.12.2016 a 20.01.2017. Dňa 09.02.2017 B., a. s. a žalovaný uzavreli Dodatok k zmluve o poskytnutí flexipôžičky reg. č. 009269411090816, predmetom ktorého bola dohoda o odklade anuitných splátok v počte šesť od 20.2.2017 do 20.07.2017 tak, že dátum prvej anuitnej splátky/splátky úrokov po zmene je 28.08.2017 a mesačná anuitná splátka/splátka úrokov predstavuje 170,61 eur (č. I. 27 p.v. a 28 spisu). Z listiny na č. I. 35 spisu vyplýva, že žalovaný mesačnú splátku, splatnú pôvodne dňa 20.02.2017 (správne má byť „02.02.2017“), po uzavretí dodatku k zmluve splatnú 28.08.2017, neuhradil. Zo strany B., a.s. boli žalovanému vyúčtované poplatky za 3 upomienky. Žalobca k žalobe pripojil list vyhotovený B., a.s. dňa 31.10.2017 označený ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“, ktorý podľa poštového podacieho hárku Slovenskej pošty, a.s. na č. I. 39 spisu odoslal doporučenou zásielkou žalovanému na adresu uvedenú v úverovej zmluve. V uvedenom liste B., a.s. žalovanému oznámila, že voči nemu eviduje pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 522,80 eur pozostávajúcej z istiny 76,06 eur, úrokov 437,24 eur a poplatkov 9,50 eur a súčasne žalovaného vyzvala na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s tým, že v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Zo súčtu dlžnej istiny (76,06 eur) a úroku (437,24 eur), t.j. zo sumy 513,30 eur vyplýva, že táto zodpovedá trom dlžným splátkam, ktorých výška bola dohodnutá v dodatku k úverovej zmluve na 170,61 eur. Súčasne z toho, že ide o tretiu upomienku, ktorej predchádzali upomienky zo dňa 02.10.2017 a 31.08.2017 (k tomu viď odseky 13 až 15 odôvodnenia) vyplýva, že musí ísť o splátky, ktoré boli splatné 28.08.2017, 20.09.2017 a 20.10.2017. Listom zo dňa 07.12.2017 označeným ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“, ktorý bol žalovanému doručený dňa 22.12.2017 (č. I. 40, 40 p.v. spisu), B., a.s. oznámila žalovanému, že z dôvodu, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradil dlžnú pohľadávku z titulu zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru, reg. č. 009269411090816 zo dňa 11.08.2016, dňom vyhotovenia listu vyhlásila predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 4.364,40 eur, z toho istina 3.834,51 eur, ktorá sa úročí úrokom z omeškania s tým, že zostatok úveru je potrebné zaplatiť do 7 dní od doručenia listu. Listom zo dňa 06.03.2020 B., a.s. žalovanému oznámila, že ku dňu 02.03.2020 svoju pohľadávku zo zmluvy s VS XXXXXXXXXXXX. uzavretej dňa 11.08.2016, spolu so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom a zabezpečením zriadeným vo vzťahu k pohľadávke, postúpila na žalobcu (č. I. 42 spisu), k čomu pripojila i poštový podací hárk Slovenskej pošty, a.s. o odoslaní tohto listu žalovanému doporučenou zásielkou dňa 09.03.2020 na adresu uvedenú v úverovej zmluve, ktorá je adresou, na ktorej žalovaný prevzal výzvu na predčasné splatenie úveru. Súd prvej inštancie súčasne dospel k záveru, že aj v prípade, ak by bol žalobca v spore aktívne vecne legitimovaný, tak by bolo nutné žalobu zamietnuť, a to z dôvodu premlčania nároku. Toto právne odôvodnil ust. § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci došlo k účinnosti zosplatenia doručením listu B., a.s. zo dňa 07.12.2017, teda ku dňu 22.12.2017. Od 23.12.2017 mal veriteľ dostatok času na uplatnenie svojej pohľadávky, pretože premlčacia doba mu síce nezačala plynúť 23.12.2017, ale už odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, s ktorou bol v čase upozornenia (upomienka zo dňa 31.10.2017) v omeškaní viac ako 3 mesiace. V čase upozornenia bol žalovaný totiž v omeškaní viac ako 3 mesiace len s jedinou splátkou, a to splátkou splatnou dňa 28.08.2017. V danom prípade tak premlčacia doba začala plynúť dňom 29.08.2017, pričom žalobca pohľadávku voči žalovanému uplatnil na súde až dňa 02.10.2020 (č. I. 47 spisu), teda po uplynutí premlčacej doby, ku ktorému došlo dňa 29.08.2020. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a žalovanej,

ktorá bola v tomto konaní v celom rozsahu úspešná priznal nárok na náhradu trov konania 100 % voči žalobcovi, ktorý v konaní úspešný nebol. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

3. Voči citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci zároveň, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nestotožnil sa s názorom súdu, ktorý z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie na jeho strane pre nepreukázanie splnenia podmienok pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobu zamietol. Svoju aktívnu legitímáciu preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanému zaslané na adresu uvedenú žalovaným v zmluve o úvere doporučené pod číslom zásielky RE872284811SK, čo preukazuje predloženým podacím hárkom. V tomto podoporne odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003. Taktiež zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky a výzvou právneho predchodcu - banky zo dňa 07.12.2017. Predmetnú výzvu prevzal žalovaný dňa 22.12.2017. Nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý vyslovil, že táto výzva nespĺňa zákonné predpoklady podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Má za to, že toto posúdenie a odôvodnenie nemá oporu v zákone a ani v rozhodovacej praxi - podoporne odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave pod sp. zn. 26Co/34/2017 zo dňa 30.1.2018 a tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 43Co/31/2019 zo dňa 13.6.2019 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/101/2019 zo dňa 04.2.2020. Podľa vyjadrenia žalobcu zákon o bankách nekladie pre výzvu banky žiadne osobitné požiadavky, pričom z obsahu vyhlásenia splatnosti bankou je preukázané, že žalovaný bol na splnenie záväzku riadne bankou vyzvaný. Rešpektujúc zásadu výkladu právneho úkonu podľa jeho obsahu je zrejmé, že vyhlásenie splatnosti s výzvou na plnenie je riadnou kvalifikovanou výzvou banky na plnenie a podmienky pre postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 tak boli riadne splnené. Dal do pozornosti nález Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I.ÚS 640/2014. Taktiež považuje za nesprávne posúdenie súdu prvej inštancie, že nárok žalobcu je premlčaný, keď začiatok plynutia premlčacej lehoty určil od dátumu poslednej splátky neuhradenej žalovaným. Tu odkazuje na ust. § 103 druhá veta, § 53 ods. 9, § 101 Občianskeho zákonníka. Podoporne odkazuje na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Košiciach pod č. k. 11Co/153/2019-126 zhodne s právnym názorom vyjadreným v zjednocujúcom stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, podľa ktorého premlčacia doba predčasne zosplatneného dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až uplynutím 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu (podoporne rozsudok Okresného súdu Košice II, č.k. 24Csp/36/2020-138, odsek 17), rozhodnutie Krajského súdu v Žiline 6Co/1/2019 zo dňa 31.7.2019 a 5Co/146/2019 zo dňa 5.2.2020. S ohľadom na uvedené vyslovil, že premlčacia doba zosplatneného dlhu tak začala plynúť od 21.11.2018, žaloba bola podaná na súd 6.9.2020, nami uplatnený nárok v upravenom rozsahu premlčaný nie je.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol tieto skutočnosti. Čo sa týka platného postúpenia pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách poukazuje na niektoré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, konkrétne na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24. apríla 2018, rozsudok sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. marca 2018 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20. novembra 2019. Podľa jeho názoru za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Taktiež odkazuje na rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019. Pretože žalobca nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách je toho názoru, že v danom konaní nemá aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú konajúci súd bol povinný prihliadať ex offo. Zosplatnením celého (dovtedy nezaplateného) dlhu potom ani počiatok plynutia premlčania nebolo možné posudzovať podľa ust. § 103, vety prvej Občianskeho zákonníka, teda zročnosťou jednotlivých splátok, nakoľko sa naplnila hypotéza predpokladaná druhou vetou tohto ustanovenia a platným a zákonným zosplatnením celého dlhu tak sa stala aj dispozícia obsiahnutá v tejto vete zákonného ustanovenia, a teda začala plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, a to pre celý zosplatnený dlh. Uvedený právny názor potvrdzujú: Krajský súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí zo dňa 05.11.2019 sp. zn. 14Co/166/2019, Uznesenie Krajského súdu Žilina zo dňa 29.01.2019 sp. zn. 11Co/13/2019, Rozsudok Krajského súdu Trenčín zo dňa 14.08.2018 sp. zn. 6Co/44/2018 a Rozsudok

Krajského súdu Trnava zo dňa 25.01.2016 sp. zn. 23Co/35/2015. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo výroku ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP a priznal žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Žalobca vo vyjadrení odvolaciemu súdu doručenému dňa 11.05.2021 k vyjadreniu žalovaného len odkázal na jeho podané odvolanie, ktoré obsahuje podpornú argumentáciu ohľadom jeho aktívnej legitímácie v predmetnom spore a tiež vyjadrenie k námietke premlčania vznesenej žalovaným.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Odvolací súd pokladá za dôležité uviesť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

8. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z dôvodov odvolania, zo spisového materiálu, ako aj zo skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvej inštancie, ktorý svoje rozhodnutie založil na dvoch dôvodoch, pre ktoré žalobu žalobcu (ďalej len „odvolateľ“) zamietol. Prvým dôvodom bolo konštatovanie nedostatku aktívnej vecnej legitímácie odvolateľa. Záver o nepreukázaní aktívnej vecnej legitímácie odvolateľa vyvodil súd prvej inštancie z neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok B. a.s. žalobcovi pre nedodržanie úpravy tvoriacej súčasť § 92 ods. 8 zákona o bankách. Druhým dôvodom bolo premlčanie žalovaného nároku.

9. V predmetnom konaní nebolo sporné, že žalovaný a B., a.s. uzavreli dňa 11.08.2016 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. 009269411090816. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebného úveru vo výške a mene úveru 4.350,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok.

10. Spornou je otázka aktívnej vecnej legitímácie odvolateľa v spore, ktorú odvodzuje od Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi B., a.s. ako postupcom (ďalej len „postupca“) a odvolateľom ako postupníkom dňa 14.02.2020 (založenej v registri Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 1OpP/37/2020) a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 02.03.2020, ktorou bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená odvolateľovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

11. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

12. Uvedené ustanovenie jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke alebo pobočke zahraničnej banky buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Z uvedeného ustanovenia je teda možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek tejto výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Ide o zákonné predpoklady, ktorých splnenie je potrebné pre platné postúpenie pohľadávky a ktoré musia byť splnené kumulatívne, a to v čase postúpenia pohľadávky. S poukazom na gramatický, ale najmä teleologický výklad vyššie citovaného ustanovenia, pre účinné postúpenie pohľadávky sa vyžaduje omeškanie dlžníka v trvaní viac ako 90 dní od momentu doručenia písomnej výzvy.

13. Odvolací súd má z obsahu spisu za preukázané, že postupca z dôvodu neplnenia dohodnutých splátok písomne vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok úveru, a to listom s názvom „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 31.10.2017 a súčasne ho v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v tejto výzve upozornil, že v opačnom prípade bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Hoci v tejto výzve banka neuviedla ako lehotu na splnenie dlhu 15 dní, je nepochybné, že táto podmienka splnená bola, pretože banka upozornila spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (má sa na mysli právo zosplatnenia pohľadávky), k zosplatneniu došlo až dňa 07.12.2017. Z obsahu danej výzvy jednoznačne vyplýva, že dôvodom zosplatnenia celej pohľadávky je pohľadávka postupcu vo výške 522,80 eur pozostávajúca z istiny, úrokov a poplatkov. Súčet istiny a úrokov predstavuje sumu 513,30 eur, ktorá zodpovedá trom dlžným splátkam, ktorých výška bola dohodnutá v dodatku k úverovej zmluve na 170,61 eur, s dátumom prvej anuitnej splátky/splátky úrokov po zmene na 28.08.2017. V spise sa na č. I. 39 nachádza poštový podací hárok Slovenskej pošty, a.s., z ktorého je zrejme, že táto upomienka bola žalovanému odoslaná, avšak bez dátumu podania. Vzhľadom na obsah spisu odvolací súd má zato, že táto sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Vyplýva to jednak z odporu podaného proti platobnému rozkazu a taktiež táto skutočnosť nebola namietaná ani v odvolacom konaní. Uplatnenie práva postupcu žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (v danom prípade splátky splatnej dňa 28.08.2017) bolo teda v tomto prípade realizované v súlade so zákonom, po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej dňa 28.08.2017 tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 07.12.2017 (doručenou žalovanému dňa 22.12.2017) vyhlásil žalovanému predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom: 4364,40 eur. Predčasná splatnosť zostatku úveru bola vyhlásená dňa 07.12.2017. Odvolací súd uvádza, že z uvedenej výzvy nevyplýva iba stanovenie predčasnej splatnosti úveru, ale aj výzva na predčasné splnenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote 7 dní od jej doručenia. Žalovaný bol danou výzvou upozornený, že v prípade neuhradenia dlžnej pohľadávky pristúpi postupca k jej vymáhaniu využitím dostupných právnych prostriedkov. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2020 postupca postúpil pohľadávku voči žalovanému z predmetnej úverovej zmluvy a následne listom s názvom „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ zo dňa 06.03.2020 toto postúpenie žalovanému oznámil. K postúpeniu pohľadávky na odvolateľa došlo ku dňu 02.03.2020. Podľa poštového podacieho hárku Slovenskej pošty, a.s. bolo toto oznámenie o postúpení pohľadávky odoslané žalovanému dňa 09.03.2020.

14. S poukazom na uvedené má odvolací súd za to, že v danom prípade boli dodržané podmienky vyžadované ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. V čase postúpenia pohľadávky bola splnená podmienka, aby bol dlžník napriek písomnej výzve (výzve zo dňa 31.10.2017) banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a nepochybné nešlo o prípad, kedy klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva (vyplývajúca z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách). Pokiaľ potom bola žaloba zamietnutá z dôvodu neexistencie aktívnej vecnej legitímácie pre nedodržanie podmienok postúpenia vyplývajúcich z ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, tento dôvod neobstojí.

15. Čo sa týka preskúmania rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k premlčaniu uplatňovaného nároku, tu odvolací súd dospel k záveru, že odvolacia námietka žalobcu nie je dôvodná.

16. Predmetom sporu je nárok žalobcu na zaplatenie dlhu, ktorý mal žalovaný splácať v splátkach, a preto je potrebné aplikovať § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 103 Občianskeho

zákonníka všeobecne určuje, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa zročnosti jednotlivých splátok, ak však veriteľ využil svoje právo na základe § 565 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník v § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu. Ak ide o záväzok zo spotrebiteľských zmlúv, v § 53 ods. 9 Občiansky zákonník upresňuje podmienky, za akých môže veriteľ toto právo uplatniť. Uvedené ustanovenie umožňuje zosplatiť dlh až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Jeho účelom je ochrana spotrebiteľa pred dôsledkami okamžitej splatnosti celého dlhu, ku ktorej by podľa § 565 Občianskeho zákonníka mohlo dôjsť aj pri krátkodobom omeškaní trvajúcim len niekoľko dní.

17. Ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka by sa mali vykladať v tom zmysle, že najbližšou nasledujúcou splátkou je splátka, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania dlžníka, na základe ktorého mohol veriteľ využiť právo na zosplatenie dlhu. V zmysle uvedeného, v prípade, ak sa veriteľ rozhodne využiť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a medzičasom sa stali splatnými viaceré splátky, je možné určiť, ktoré omeškanie viedlo veriteľa k tomu, aby si toto právo uplatnil. V tomto kontexte treba potom nazerať aj na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka a premlčanie posúdiť vzhľadom na tú splátku, z dôvodu nesplnenia ktorej došlo k zosplateniu celého dlhu. Od splatnosti tejto splátky začína plynúť premlčacia lehota.

18. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie uvádza, že v čase upozornenia bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace len s jedinou splátkou, a to splátkou splatnou dňa 28.08.2017. Žalovaný sa dostal do omeškania, porušil svoju povinnosť splácať úver od februára 2017. Dňa 09.02.2017 postupca a žalovaný uzavreli Dodatok k zmluve o poskytnutí flexipôžičky reg. č. 009269411090816, predmetom ktorého bola dohoda o odklade anuitných splátok od 20.02.2017 do 20.07.2017 tak, že dátum prvej anuitnej splátky/splátky úrokov po zmene je 28.08.2017. Žalovaný mesačnú splátku splatnú k 28.08.2017 neuhradil. V predmetnej veci žalobca listom zo dňa 31.10.2017 upozornil žalovaného na možnosť zosplatenia dlhu v spojitosti s omeškaním s úhradou splátky splatnej viac ako tri mesiace pred týmto dátumom, teda kvôli splátke splatnej v 28.08.2017. Odvolací súd uvádza, že dlžná suma na ktorej zaplatenie bol žalovaný daným listom vyzvaný, zodpovedá trom splátkam, splatným k 28.08.2017, k 20.09.2017 a k 20.10.2017. Žalobca si uplatnil právo na okamžité splatenie celého úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Predčasnú splatnosť vyhlásil listom zo dňa 07.12.2017, ktorým úver vrátane príslušenstva zosplatiť. Trojročná premlčacia doba uplynula v zmysle ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka dňa 29.08.2020, pričom žaloba bola podaná na súd prvej inštancie dňa 02.10.2020. V dôsledku toho je pohľadávka žalobcu premlčaná a premlčané je aj príslušenstvo, ktoré podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka tvorí úrok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky, nakoľko tieto sa premlčujú spolu s istinou. Na tieto skutočnosti je potrebné prihliadnuť ex offio, keďže sú potrebné na posúdenie otázky, či si žalobca neuplatňuje pohľadávku v rozpore s § 54a Občianskym zákonníkom. Premlčané právo nemožno vymáhať, a preto odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu v tejto časti potvrdil.

19. Odvolací súd na záver konštatuje, že aj keď sa nestotožnil s vyjadrením súdu prvej inštancie čo do nedostatku aktívnej vecnej legitímácie odvolateľa, táto skutočnosť nemala vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia vo vzťahu k premlčaniu uplatnenej pohľadávky, s ktorou sa odvolací súd stotožnil. Odvolací súd preto potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správny.

20. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj výrok o trovách konania, ktorý plne zodpovedá procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

22. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou

organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)